

d'Elbira, però aquí no cita font, ni dóna indicis d'identificació (aquella «cora» és = Granada, pot ser, doncs, allò mateix).

Hi ha un exemple merament curiós, però que no silenciï, amb una «dea HLUCENA» d'una inscripció romana del Baix Rin (CIL XIII, 8661), trobada uns 25 k. al SE. de Nimega; Weisgerber (*Rhen.Germ.Celt.* 255.1), suggereix la raonable interpretació *Dea Hera Lucena* (p. 273n), o sigui gr. Ἥρα = la deessa Juno. Però és clar que ni amb *Lucina* romà ni amb una *-ena* pre-romana, ni vencent tota la inversemblança geogràfica, tampoc somiarem a veure-hi una base possible dels NLL hispànics, perquè sempre s'hi oposaria la inexorable norma mossàrab CE>.čē.

¹ Jesús Pavón, valuosa nota sobre *Lucenas* andaluses, en *Est.Mz.Pi.* 1955, pp. 97 i 108. Hi ha una altra *Lucena* a la prov. de Huelva, que deu tenir el mateix origen. La *Lucena de Jalón* arag., p.j. Almunia de Da. Godina, pot venir realment de LUCIANA, car això ja no és zona de substrat mossàrab, però sí d'imela aràbiga, que a Aragó i a Andalusia afecta també els femenins (*Cariñena*, *Lucainena*, etc.). *Luchana*, bilbaí, és LUCIANA amb č bascoide de Cj Poc aporten sobre aquests problemes les notetes de Mz.Pi. en *Top.Prom.Hisp.* 134 i *Enc.Ling.Hisp.* I, p. LXXXVIII, publicades (per ell?) en la seva vellesa.

Llucaferrat, V. vol. I, 182 i 188 *Llucalari*, vol. I, 183 *Llucalcari*, vol. I, 188 *Llucamar*, vol. I, 189 i 183 *Llucamet*, vol. I, 183 i 189c62 ter. *Lluçars*, V. *Les Lloses Llucassaldent*, vol. I, 182 i 190 *Llucataïer* i *Llucataian*, vol. I, 18 *Llucatz*, vol. I, 191 (cf. p. 183) *Llucfriara*, vol. I, 18 *Llucmaçanes*, vol. I, 182, 191-19

LLUCMAJOR

V. vol. I, 182 i 183 Supl.: Consta en un doc. de 1233 (p.p.CCandi, *Mi.Hi.Ca.* II, 422), on cal llegir «in nominato *Loco Major*»; encara que CCandi ha cregut veure-hi «in loco nominato *Hujor*».

Llucosilan, vol. I, 183 *Lluelles*, *Lluelletes*, V. *Lloà*

LLUERT

Del nom antic i dialectal del llangardaix, usual encara en el Ross., i el Cp.Tarr etc. (*DECat.* v, 69 a 36-44 i 72b46, amb algun NL lin 56; cf. Lluirdo, a l'art. *Llirt*, i *Xertal/Xortal*).

Roc del Lluert, partida del terme de la Bastida (Rosselló) xxvii, 29.2).

DERIVATS I COMPOSTOS, per a llocs on abunden o nien els lluerts:

Lluerteres, partida antiga del terme de Bagà (a. 1171) (Serra, *Pinós i Matap.* III, 108).

Fonilluertera, partida antiga del terme d'Assua, documentada l'any 1645. I veg. *Lluirdo* a l'art. *Llirt* (supra). J.F.C.

LLÚGOLS

Antic llogaret de Conflent, te. Rià, avui santuari amb algunes cases. Recordo pron. *lúgus* de les enq. de 1960 a Rià etc. (xxvi, 77ss.). Els mapes escriuen *Llobols*, vora la crtra. de Rià a Campome; Alart escriu *Llugols*; accentuen, com cal *Llúgols*, Just (*Ermitages du Roussillon*) i Mn. Cortade, que diu que el dia de St. Cristòfol (10-vii) se celebra aplec a *Sant Cristau de Llúgols* (Calendari de 1973, de l'As de Bastos).

²⁰ *MENCIONS ANT.* 1169: «Sig. G. de *Lugols*» (*Cartulari* de Poblet, p.192; 1186: *Lugols*, que Alart (*Bu.Soc.Agr.PyrOr.* x, 83) dóna com primera menció; 1227: «Guillem de *Lugols*, comanador de Cerdanya» (MiretS., *Templ.* p. 336.); 1385 i 1395: *Lugols* (Alart, *Doc.Geogr.Hist.*, 18,27).

²⁵ *ETIM.* Ll. LUCŪLUS 'bosquet sagrat', dim. ja llatí clàssic (p. ex. en Suetoni) de LŪCUS 'clos de bosc consagrat a una divinitat'. Els templets pagans es canviaren en esglesioles edificades en el mateix lloc pels cristians; la U posttònica sovint resta sense síncope en català davant -l- (*trèmol*, *núvol*, *llépol* etc.). Ponsich (*Top.* 119) hi afegeix *Lugols* en un doc. de 1067, i altres dels SS. xiv i xv i només amb (?) un de 977.

³⁰ Per a d'altres descendents catalans de LUCUS, veg. l'art. *Lluc*, supra, i el vol. I, 182, 4-5. Del mateix LUCULUS potser, si bé amb canvi romànic tardà del sufix dim., pot venir un *Luguel*, avui loc. desapareguda, en el te. de Limós, documentat *Lugellum* des de 1232 (Sabarthès, *Di.Top.Aude*).

Llufres, V. *Lofra Lluidas* (i *Lluïdes*) forma corrupta (NL inexistent) per *Llindars* (Segarra) *Lluirdo*, apèndix a *Llirt Lluisa*, -sses, V. *Lloà*

⁴⁵

LLUMENERES

⁵⁰ Vall i petit llogaret a l'extrem Sud d'Andorra, a l'esq. de la Valira, dins el terme i parròquia de Sant Julià de Lòria.

Ja vaig recollir el nom viu en les meves enqs. andorranes de 1952, i així figura en els mapes d'Andorra, des del de Marcel Chevalier (*L'Andorre* 1930) com un mas muntanyenc o llogaret molt petit, formant el centre i el fons d'una clotada, afl.